

РЕШЕНИЕ

№ 3601

гр. София, 30.05.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 58 състав,
в публично заседание на 21.04.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Снежанка Кьосева

при участието на секретаря Зорница Димитрова, като разгледа дело номер **9086** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 и следващи от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във вр. с чл. 215 от Закона за устройство на територията /ЗУТ/.

Образувано е по жалба на П. Р. Х. чрез процесуален представител адв. М. Ш., срещу Заповед № РВТ21-РД09-156/03.09.2021г. на кмета на Район „В.“ – Столична община /СО/, с която на основание чл.194, ал.1, във вр. с чл.223, ал.5, т.1 от ЗУТ е наредено на същия, в качеството му на собственик на втори етаж в жилищна сграда с идентификатор 68134.1894.218.1, находяща се в УПИ IX-218, кв. 40, м.[жк], заедно с едно мазе в сутерена, кухня, таван, сервизно помещение в таванския етаж, заедно с гараж №1, да осигури свободен достъп до втори етаж и собствените му помещения на таванския етаж на жилищна сграда с административен адрес: [населено място] [улица], за извършване на проверка от служители по чл.223, ал.2 от ЗУТ и осъществяване на функциите, съобразно чл.223 от ЗУТ, като е посочено, че проверката ще се осъществи на 28.09.2021г. от 10,00 до 11,00 часа.

Жалбоподателят претендира за отмяна на оспорената заповед като твърди, че същата е незаконосъобразна, издадена в противоречие с материалния закон и административнопроизводствените правила, поради това, че в издадената заповед няма конкретно изложение на обстоятелствата, които са станали причина за издаването ѝ. Твърди се, че издадената заповед няма отношение към образуваната по негов сигнал Преписка №РВТ20-КЦ01-1677/02.10.2020г., а незаконното строителство вече е констатирано от съответните компетентни органи и е отразено с тяхно Писмо с

№РВТ20-КЦ01-1677-(2) от 23.11.2020г., поради което счита, че не следва да се извършват допълнителни огледи. Сочи се несъответствие на издадената заповед с целите на закона, поради това, че в мотивите на издадената заповед не са изложени съответните разрешения за предписани проучвателни, проектни, строителни, монтажни, контролни и други работи, във връзка с устройството на територията. Твърди се, че заповедта не съответства и на разпоредбата на чл.33, ал.1 от Конституцията на Република България.

В съдебно заседание жалбата се поддържа от адв. Ш.. Претендира се присъждане на разноски и се прави възражение за прекомерност на юрисконсултското възнаграждение.

Ответникът – кметът на район „В.“, Столична община, оспорва жалбата и моли да се потвърди оспорения акт като издаден от компетентен административен орган, съдържаща изискуемите реквизити на чл.59, ал.2 от АПК, с изложени фактически и правни основания за издаването ѝ, при посочени начин и срок за изпълнение и възможността за оспорване на заповедта. Претендира се присъждане на съдебни разноски и се оспорва размера на адвокатския хонорар на процесуалния представител на жалбоподателя.

Софийска градска прокуратура не участва в производството.

Съдът като взе предвид събраните по делото доказателства, прие за установено следното от фактическа страна:

В СО - район „В.“ е образувана административна преписка по сигнал с рег. № РВТ20-КЦ01-1677/02.10.2020г. подаден от В. П. Х., пълномощник на П. Р. Х., касаещ изнесени твърдения за извършено преустройство от страна на С. А. Х., в качеството му на собственик на следните тавански помещения: стая, килер и балкон, както и използването им не по предназначение, в нарушение на чл.178, ал.4 от ЗУТ. Постъпил е и сигнал от В. Х., пълномощник на П. Р. Х. с рег. №РВТ20-КЦ01-1677-[1]/10.11.2020г. относно издадена от СГКК-С. схема проект за промяна на предназначението на помещение в съсобствен недвижим имот, което би засегнало интересите на единия съсобственик.

Съгласно Договор за доброволна делба на съсобствен недвижим имот, Акт №041, том II, рег. №9204 от 31.03.2006г., рег. № 258 на Нотариалната камара, жалбоподателят П. Х. е изключителен собственик на втори етаж от масивна жилищна сграда на два етажа и половина, находяща се в [населено място], СО, Район „В.“, [улица], самият етаж със застроена площ от 69,38 квадратни метра, състоящ се от: дневна, спалня, кухня – столова, антре и сервизни помещения, заедно с едно мазе в сутерена, и заедно с кухня, таван и сервизно помещение в таванския етаж. Собственик на първия етаж от същата сграда, заедно с две мазета в сутерена, заедно със стая, балкон и килер в таванския етаж, съгласно посочения договор е С. А. Х.. На 20.11.2020г. С. Х. продал на Т. Л. собствения си апартамент на първия етаж, заедно с две мазета в сутерена.

Извършена е проверка на място и по документи от служители на отдел „Контрол по строителството“ при СО - район „В.“ на тавански помещения, намиращи се в съществуваща жилищна сграда, представляваща двуетажна постройка с два жилищни етажа, тавански/ подпокривен етаж и сутерен, с издадено Разрешение за строеж - Позволителен билет №171a217 от 06.09.1958г. О. на таванските помещения е извършен при осигурен достъп само в частта, собственост на С. Х.. В таванските помещения, собственост на П. Х. огледът е извършен от общите части, без осигурен

достъп /л.54/.

С писмо изх. № РВТ20-КЦ01-1677/2/23.11.2020г. на зам.-кмет на СО - район „В.“ заинтересованите страни, В. Х. като пълномощник на П. Х. и С. Х. са уведомени за направените констатации от служителите по чл.223 от ЗУТ.

Постъпили са възражения с вх. № РВТ20-КЦ01-1677/4/10.12.2020г. и с вх. № РВТ20-КЦ01-1677/6/21.12.2020г. от С. Х. чрез адв. Х. Т., с приложена скица от заснемане на таванския етаж, негова собственост. Заснемането е извършено от инж.Б. П. с приложено свидетелство № 031908 за правоспособност за извършване на дейност по кадастъра, издадено от изпълнителен директор на Агенция по кадастъра. Изложени са твърдения от С. Х., че изграденото от него мокро помещение не попада над кухня на втория етаж, тъй като е налице отклонение от одобрения проект. При строителството на къщата банята на втория етаж е увеличена по размер от действащия проект. Повдигнати са въпроси за завземане на общи части и разширяване на мокрото помещение от П. Х. за сметка на площи на С. Х..

Във връзка с постъпилия сигнал от В. Х. относно несъгласие с извършване на промяна на предназначението на таванско помещение Направление „Архитектура и градоустройство“ /Н./ – С. е отправило искане с вх. №РВТ20-КЦ01-1677/3/02.12.2020г. до кмета на район „В.“ на основание чл.223, ал.2 от ЗУТ да извърши обстойна проверка на място и по документи, с цел изясняване на случая.

Изпратено е писмо с изх. № РВТ20-КЦ01-1677/7/30.12.2020г. с насрочена дата за проверка на 11.01.2021г. За извършената проверка е съставен Констативен протокол от отдел „Контрол по строителството“ № 01 от 11.01.2021г., с който се установява, че достъп до имота /втори етаж/ на жилищна сграда с адрес [улица] не е осъществен, поради отсъствие на собственика на имота.

С писмо с изх.№ РВТ20-КЦ01-1677/9/21.01.2021г е насрочена нова дата за проверка на 03.02.2021г. Достъп до имота на П. Х. не е осигурен, за което е съставен Констативен протокол № 01/03.02.2021г., подписан от двама служители на отдел „Контрол по строителството“. Изисканите в писмото документи не са представени.

В СО - район „В.“ са получени жалба с вх. № РВТ20-КЦ01-1677/14/20.07.2021г. и заявление с вх. № РВТ20-КЦ01-1677/17/09.08.2021г от С. Х., чрез адв. Х. Т., за предприемане на действия за осъществяване на оглед на втори етаж в жилищна сграда с идентификатор 68134.1894.218.1, находяща се в УПИ 1Х-218, кв.40, м.[жк]. с административен адрес [улица] чрез издаване на Заповед по чл.194 от ЗУТ.

С писмо изх. № САГ20-ТКОО-1836-[8]/02.08.2021г. на директор Дирекция „Общински строителен контрол“- СО е указано, че съгласно чл.194. ал.1 от ЗУТ собствениците на недвижими имоти са длъжни да осигурят свободен достъп в тях въз основа на заповед на кмета на общината, както и че при неизпълнение на заповедта достъпът до съответните недвижими имоти се осигурява принудително по административен ред. а при необходимост и със съдействието на полицията. Със същото писмо е разпоредено да бъдат предприети действия от кмета на район „В.“ по компетентност.

С писмо изх. № СО-219-03-091/06.08.2021г. на главен директор Главна дирекция „Строителен контрол“ при ДНСК са дадени указания на кмета на район „В.“ за извършване на проверка, като за резултатите от същата и предприетите действия, да бъдат уведомени жалбоподателя, заинтересованите страни, Дирекция „Общински строителен контрол“ и ДНСК.

Във връзка с преписка по сигнал с рег. №РВТ20-КЦ01-1677/02.10.2020г., подаден от П. Р. Х. и подадени възражение и сигнал от С. А. Х., кметът на район „В.“ – СО е издал оспорената Заповед №РВТ21-РД09-156/03.09.2021г., с която е наредено на П. Р. Х., в качеството му на собственик на втори етаж от масивна жилищна сграда, находяща се в [населено място], район „В.“, [улица], заедно с едно мазе в сутерена, кухня, таван, сервизно помещение в таванския етаж, заедно с гараж №1, съгласно Договор за доброволна делба, да осигури свободен достъп до втори етаж и собствените му помещения на таванския етаж на жилищната сграда, на служители по чл.223, ал.2 от ЗУТ на район „В.“ – СО, за извършване на проверка на 28.09.2021г. от 10,00ч. до 11,00ч. и осъществяване функциите съобразно чл.223 от ЗУТ.

Заинтересованите лица са уведомени публично за издадената заповед с Обявление № РВТ20-КЦ01-1677/25/ от 09.09.2021г., поставено на информационното табло на район „В.“, с административен адрес [населено място], [улица] публикувано на официалната интернет страница на район „В.“. Жалбата е подадена на 16.09.2021г.

ПРАВНА СТРАНА

Жалбата е процесуално допустима. Насочена е срещу индивидуален административен акт, подадена е от надлежно легитимирано лице - адресат на административния акт и в законоустановения срок.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

Заповедите по чл.194, ал.1 от ЗУТ се издават от кмета на общината, а в определените от закон случаи – от началника на Дирекцията за национален строителен контрол.

Правомощията си по издаване на заповеди във връзка с устройството на територията на основание чл.194, ал.1 от ЗУТ кметът на СО е делегирал на кметовете на райони със т.5.15 от Заповед №СОА21-РД09-455/22.03.21 г. на кмета на Столична община. В конкретния случай оспорената заповед е подписана от кмета на Район „В.“. Следователно оспорената заповед е издадена от компетентен административен орган в пределите на предоставената му власт.

С оглед разпоредбата на чл.219, ал.3 от ЗУТ, доколкото в приложимия специален закон липсват конкретни изисквания към формата и съдържанието на акта, следва да се приложат изискванията на чл.59, ал.2 от АПК. Заповедта е издадена в предписаната от закона форма. Не се установяват допуснати нарушения на административнопроизводствените правила, които да бъдат квалифицирани като съществени и да мотивират отмяната на акта само на това основание.

Разпоредбата на чл.194, ал.1 от ЗУТ предвижда задължение за собствениците и обитателите на недвижими имоти да осигуряват свободен достъп в тях за извършване на разрешени или предписани проучвателни, проектни, строителни, монтажни, контролни и други работи, във връзка с устройството на територията, въз основа на заповед на кмета на общината. Според ал.3 на същата разпоредба при неизпълнение на това задължение достъпът до съответните недвижими имоти се осигурява принудително по административен ред, а при необходимост - и със съдействието на полицията.

По повод подадения сигнал от жалбоподателя и образуваната преписка са постъпили възражения и сигнали от С. Х. в резултат, на което по отношение на едни и същи обстоятелства органът е установил противоречиви твърдения. За установяване

твърденията на П. Х., С. Х. е осигурил достъп до своя имот и контролните органи са извършили проверка. За твърдените нарушения на законодателството от П. Х. също са предприети действия за извършване на проверка на място, /чл.223, ал.5 вр. с ал.2 от ЗУТ/ от която да се установи действителното фактическо положение. Такива проверки на място са насрочени на 11.01.2021г. и на 03.02.2021г., но достъп до имота на жалбоподателя не е предоставен. При тези факти законосъобразно органът е издал заповед по чл.194, ал.1 от ЗУТ за осигуряване на свободен достъп, който е необходим за извършване на контролни работи във връзка с устройството на територията.

Неоснователни са възраженията на жалбоподателя, че не е посочено лицето, на което следва да се осигури достъп, с твърдението, че със заповедта се създава задължение да се допусне „всяко лице, което се появи пред дома му“. В оспорената заповед изрично е посочено, че свободен достъп следва да се предостави на служители по чл.223, ал.2 от ЗУТ на район "В." и това са служителите за контрол по строителството в администрацията на всяка община /район/.

Що се касае до липсата в заповедта на предвиденото в чл.194, ал.4 от ЗУТ задължение за лицето, на което е осигурен достъп, да отстрани всички повреди, причинени на недвижимия имот във връзка с изпълнението на работите, следва да се посочи, че заповедта е издадена във връзка с контролните правомощия на служителите, респективно осигуреният достъп е с цел установяване на наличие или липса на незаконно строителство, отклонения от предвижданията, използване/неизползване по предназначение и други, и установяване на всички факти и обстоятелства, касаещи сградата, а не извършване на някоя от другите дейности, регламентирани в чл.194, ал.1 от ЗУТ, от които може да се причинят вреди. Посочването на вредите не е реквизит от разпореждането по чл.194, ал.1 от ЗУТ и не влияе върху законосъобразността му. Основанията и редът за репарирание на вредата, която евентуално би могла да настъпи са уредени в закона и не зависят от това дали нормата е цитирана в заповедта.

Жалбоподателят се е позовал и на чл.33 от Конституцията на Република България за неприкосновеността на жилището. Действително с посочената правна норма е гарантирана неприкосновеността на жилището, както и че без съгласието на обитателя му никой не може да влиза или да остава в него. Същевременно с ал.1 на чл.33 от Конституцията е предвидено, че тази забрана отпада в случаите, изрично посочени в закона. А процесният случай е точно такъв. Влизането в жилището е регламентирано с разпоредбата на чл.194 от ЗУТ.

Цитираните норми от дял V на АПК касаят изпълнението на административните актове и съдебните решения и са неотнормисими към настоящия казус.

Неоснователно е и възражението на жалбоподателя за несъразмерност на издадения административен акт с целта, за която се издава. Съдът намира същият за съответен на целта на закона, обективирана в ал.1 на чл.194 от ЗУТ - да се осигури достъп до чужд имот за съответното мероприятие по устройство на територията.

Изложените аргументи за това, че проверката е започнала по сигнал на жалбоподателя и заповедта е издадена във връзка с тази проверка не се отразяват на законосъобразността на акта. Възникналите неясноти в административното производство следва да се установят по предвидения в закона начин независимо по чия инициатива и с каква цел е започнало производството.

По изложените съображения съдът намери жалбата за неоснователна,

съответно оспореният административен акт е законосъобразен.

При този изход на спора на жалбоподателя не се следват разноски. Претенцията на ответника за присъждане на юрисконсултско възнаграждение за настоящото производство е основателна. Същото съдът определя в размер на 100,00 лв. на основание чл.24 от Наредбата за заплащането на правната помощ във вр. с чл.78, ал.8 от ГПК вр. с чл.144 от АПК.

Така мотивиран и на основание чл.172, ал.2 от АПК, СЪДЪТ

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на П. Р. Х., с адрес в [населено място] срещу Заповед № РВТ21-РД09-156/03.09.2021г. на кмета на район „В.“ – Столична община, като неоснователна.

ОСЪЖДА П. Р. Х., с адрес в [населено място], с ЕГН: [ЕГН] да заплати на Столична община сумата 100,00 лв., разноски по делото.

Решението може да се обжалва с касационна жалба пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ: